

РЕШЕНИЕ

№ 7603

гр. София, 12.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8652** по описа за **2022** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на председателя на КЗП, подадена чрез адв. П. К. срещу РЕШЕНИЕ № 1371 от 18.04.2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав, постановено по нахд № 8315/2021г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че от събраните в производството доказателства се доказва осъществяване от обективна страна на състава на нарушението по чл.54, ал.1 ЗЗП. Не били допуснати нарушения на процедурата при съставянето на актовете, деянието било описано подробно и правилно правно квалифицирано. За наказаното юридическо лице не е съществувала неяснота в какво се изразява неговото поведение, а именно: невъзстановяване в срок на заплатена от потребителя сума по повод упражнено от него право на отказ от договора. Действително осъществилата се фактическа обстановка била правилно подведена под релевантния по време, място и лица закон. Конкретно била посочена и датата на извършване на деянието, като това бил денят, в който след изтичане на 14 –дневния срок, предвиден в чл.54, ал.1 ЗЗП, търговецът не е върнал сумата на купувача по сделката.

Касаторът моли да бъде отменено решение от 18.04.2022г. на СРС, НО, 12-ти състав по нахд № 8315/2021г., като спорът се реши по същество, чрез потвърждаване на

НП № К- 0049834/29.03.2021г.

Ответникът- „РЕМИКС ГЛОБЪЛ“ ЕАД, представлявано от Л. И. Кленов, чрез своя процесуален представител юрк. Б. Т. в проведеното публично съдебно заседание оспорва жалбата. Депозиран е на 15.09.2022г. писмен отговор, в който се излага, че в НП липсвал задължителния реквизит по чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, както вярно било констатирано от районния съд. Бланкетно била посочена и датата на извършване на нарушението- 10.11.2020г., без да бъдат налични доказателства, че срокът за връщане на сумата е започнал да тече от 26.10.2020г. В НП липвали и мотиви дали АНО е обсъдил направените от дружеството възражения, както и доказателства, че е осъществен състава на предявеното административно-наказателно обвинение. Потребителят е върнал продукта, без неговия оригинален етикет, което означавало, че той го е ползвал и не е изпълнил изискванията по отношение на състоянието на артикула. По тази причина, за дружеството не е възникнало основание за връщане на заплатената сума по договора. По същество на спора се претендира отхвърляне на жалбата, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за основателност на жалбата и моли същата да бъде уважена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 1371 от 18.04.2022г. по нахд № 8315/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав е отменено наказателно постановление /НП/ № К-0049834 от 29.03.2021г., издадено от член на КЗП, с което на основание чл.206 от ЗЗП на „РЕМИКС ГЛОБЪЛ“ ЕАД, представлявано от Л. И. Кленов е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 500.00 /петстотин/ лева за извършено нарушение по чл.54, ал.1 от ЗЗП .

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал гласни доказателствени средства, чрез разпит на актосъставителя Р. Д. Т., свидетеля М. К. Г. и са приети писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в АУАН и НП, не са описани всички обстоятелства около извършеното нарушение, както изискват чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Следвало е да бъде посочено изпълнителното деяние, а именно, че "РЕМИКС ГЛОБЪЛ" АД не е възстановило на купувача, конкретна сума, в законовия срок. В АУАН, изобщо липсвала фактическа обстановка, като контролния орган е препратил към приложение № 1, а в атакуваното НП са били преписани дословно твърденията на жалбоподателя К., становището на продавача, цитиран е текста на чл.54, ал.1 ЗЗП и директно е изложен извод, че дружеството го е нарушил. Не ставало ясно с какво действие/бездействие е извършено нарушението, нито размера на задължението за възстановяване, доколкото се сочи, че К. е върнал стоката, ползвайки куриерски услуги. АУАН предвид липсата на посочване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението бил абсолютно негоден за провеждане на административно производство, съответно за съдебен контрол, а наказателното постановление било издадено и в нарушение на материалния закон. АНО, нито е събрал, нито е представил доказателства по делото, че "РЕМИКС ГЛОБЪЛ" ЕАД е бил страна по договор за продажба, сключен от разстояние със С. К.. Не била извършвана проверка на данните от интернет сайта към дата на

продажбата (която също не се сочи в НП), кое е било юридическото лице, което е направило продажба на процесната стока, респ. стопанисва този интернет сайт. От съдържанието на НП не ставало ясно как е определена датата на нарушението. Декларативно е приета дата 10.11.2020 г., без да се сочи, кога започва да тече срока по чл.54, ал.1 от ЗЗП. Не била установена датата на уведомяване на търговеца, от която започвал да тече 14 дневния срок за възстановяване на платената сума, а дружеството е санкционирано за нарушение, което не е индивидуализирано по несъмнен начин.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

По повод подадена жалба вх. № Ц-03-9467/30.10.2020г. е била извършена проверка на „РЕМИКС ГЛОБЪЛ“ ЕАД във връзка с извършена продажба от разстояние на стока- мъжко яке на цена от 30.34 лева. Купувачът е упражнил правото си на отказ и е направил заявка за връщане на продукта на търговеца, чрез интернет страницата www.remixshop.com. Стоката е била върната на търговеца и е получена от него на 26.10.2020г. Потребителят е твърдял, че не му е възстановена заплатената цена. „РЕМИКС ГЛОБЪЛ“ ЕАД в писмено становище вх. № Ц-03-9467/04.12.2020г. е изложило, че не е върната сумата на потребителя, защото продуктът бил без етикет и други придружаващи документи. Прието е, че търговецът е следвало да възстанови сумата в срок до 09.11.2020г., съгласно чл.54, ал.1 от ЗЗП, което задължение не е изпълнил, поради което с бездействието си на 10.11.2020г. е осъществил административно нарушение.

В тази връзка в присъствието на един свидетел е съставен акт за установяване на административно нарушение № К- 0049834/01.02.2021г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното пред първата инстанция наказателно постановление от член на КЗП.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанийето за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

При вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав фактическа обстановка настоящият състав преценява, че в производството не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната на наказателния акт.

Съгласно чл.50, ал.1 ЗЗП „потребителят има право да се откаже от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, без да посочва причина, без да дължи обезщетение или неустойка и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на разходите, предвидени в чл. 54, ал. 3 и чл. 55, в 14-дневен срок, считано от датата на примане на стоките от потребителя или от трето лице, различно от превозвача посочено от потребителя“.

В процесния случай потребителят С. К. е упражнил правото си на отказ, като е върнал

на търговеца закупения продукт „мъжко яке“ с товарителница № 61232029132, в преклузивния 14-дневен срок от приемането ѝ.

Съобразно чл.54, ал.1 ЗЗП, когато потребителят е упражнил правото си на отказ от договора от разстояние или от договора извън търговския обект, търговецът възстановява всички суми, получени от потребителя, включително разходите за доставка, без неоправдано забавяне и не по-късно от 14 дни, считано от датата, на която е бил уведомен за решението на потребителя да се откаже от договора.

В конкретния случай, макар че потребителят е върнал стоката в предвидения за това срок, търговецът не е изпълнил задължението си да му възстанови заплатената стойност, аргументирайки се с липсата на оригиналния етикет на продукта.

Съставените АУАН № 0049834 от 01.02.2021г. и НП № К-0049834 от 29.03.2021г. отговарят на императивните изисквания на разпоредбите на чл.42, т. 4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, доколкото извършеното описание на приетото за реализирано от търговеца нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административно-наказателната принуда. Словесно е отразено с коя точно деятелност дружеството „РЕМИКС ГЛОБЪЛ“ АД, представлявано от Л. И. Кленов е реализирало елементите на състава на вмененото му нарушение /“ не е възстановило на потребителя заплатените суми в срок до 09.11.2020г.“/, което обосновава липсата на сочените от въззивния съд пороци на санкционния акт. Съществува пълна идентичност между административното обвинение и цитираната разпоредба на чл.54, ал.1 ЗЗП. Неправилни са изводите на СРС, НО, 12-ти състав, че съставените актове - АУАН и НП не очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърденото нарушение на позитивни правила за поведение. Липсват пропуски, които съществено да са ограничили правото на защита на „РЕМИКС ГЛОБЪЛ“ ЕАД, представлявано от Л. И. Кленов и да са налагали отмяна на наказателния акт на формално основание, без да се изследва по същество законосъобразността му.

В процесното НП № К-0049834/29.03.2021г. недвусмислено е посочена датата на извършване на нарушението- 10.11.2020г., а дали това е действителната дата и дали същата е правилно определена от АНО, следва да бъде извършена преценка по същество от първоинстанционния съд. От съдържанието на наказателния акт, става пределно ясно, как е определена тази дата, а именно, според касатора 14 дневният срок е започнал да тече на 26.10.2020г. и е изтекъл на 09.11.2020г. Датата на извършване на деянието пряко кореспондира с проявлението му като факт, поради което, освен, че същата е отразена в акта, обяснено е и поради какви причини, АНО е приел, че именно на 10.11.2020г. ответникът е реализирал деянието, за което е бил санкциониран. Задължение на съда е да провери дали дружеството точно на визираната дата е извършило твърдяното нарушение, респ. ако това не е станало тогава, това обстоятелство как ще се отрази на законосъобразността на наказателното постановление.

В оспореното решение липсват изложени аргументи относно извършено ли е административно нарушение с цитираната правна квалификация, авторството на деянието и респ. досежно размера на наложеното наказание. Касационната инстанция при тази хипотеза, доколкото на първо място ревизира постановения съдебен акт и на

второ място издаденото НП № К-0049834/29.03.2021г., е в невъзможност да извърши проверка на атакуваното съдебното решение без изложени в него мотиви по същество относно материално-правната законосъобразност на санкционния акт. Недопустимо е за първи път касационната инстанция да се произнася, тъй като лишава страните най-малкото да вземат становище по даден правен извод и съответно да ангажират доказателства. Ако се разгледа спора по същество от настоящия състав, то за първи път ще има изложени мотиви за съответствието на НП № К-0049834/29.03.2021г. с относимите норми на ЗЗП.

Ето защо, обжалваното решение от 18.04.2022г. следва да бъде отменено и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който да се произнесе по същество относно материално-правната законосъобразност на санкционния акт, издаден от член на КЗП.

По тези доводи и в заключение, решение от 18.04.2022г. на СРС, НО, 12-ти състав е неправилно на основание чл.348, ал.1, т.1 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено, а делото върнато за повторно разглеждане от друг съдебен състав. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

По искането на ответника за присъждане на разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение, следва да се произнесе СРС на основание чл.226, ал.3 от АПК, в зависимост от изхода на спора.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.2, т.1 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 1371 от 18.04.2022г., постановено по нахд № 8315/2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 12-ти състав, като:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд, Наказателно отделение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.